

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΓΗΣ – Ο ανθρώπινος Εφυσηχασμός & ο Ανθρωποκεντρισμός (του Αλέξανδρου Μπέλεση)



«Τίποτα εύκολα δεν ήταν δοσμένο
σ' εκείνο το σκοτάδι το επικίνδυνο
που η ζωή επάσχιζε
στο πλοίο των μορφών να κρατηθεί,
ενώ τριγύρω λυσομόναγε η θύελλα των σωμάτων,
που του ενός ο θάνατος
ζωή για τ' άλλο ήταν».
Ιωάννα Μουτσοπούλου, από την ποιητική συλλογή
«Ψυχές της Φύσης»

“Η αντίδρασή μας (στην απειλή της παγκόσμιας υπερθέρμανσης) μέχρι σήμερα είναι παρόμοια μ' εκείνη πριν από το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, μια προσπάθεια κατευνασμού. Η συμφωνία του Κιότο μοιάζει, κατά έναν παράδοξο τρόπο, με τη συμφωνία του Μονάχου, καθώς οι πολιτικοί προσπαθούν να δείξουν ότι αντιμετωπίζουν τα προβλήματα”. James Lovelock, Η εκδίκηση της Γαίας

Παγκόσμια Ημέρα της Γης σήμερα και η χάραξη αξιόπιστων πολιτικών για την αντιμετώπιση των καταστροφικών, για το φαινόμενο της ζωής στη Γη πρακτικών του ανθρώπινου πολιτισμού, εν μέσω οικονομικής κρίσης, έχει ανάγκη, περισσότερο από ποτέ, από μια αφυπνισμένη κοινή γνώμη, και μια πολιτική ηγεσία αδιάφορη για το πολιτικό κόστος και αδιάβλητη από τις εξωθεσμικές και ολοκληρωτικές πρακτικές των μεγάλων οικονομικών συμφερόντων προσηλωμένη στην εργασία για την οποία εκλέχθηκαν.

Η απελευθέρωση από τον ανθρωποκεντρισμό και η αναγνώριση δικαιωμάτων στα ζώα και στη φύση, είναι το φυσικό επόμενο βήμα του ανθρώπινου πολιτισμού. Αυτό το βήμα απελευθέρωσης από τον ανθρωποκεντρισμό είναι αντίστοιχο με αυτό που πραγματοποιήθηκε στην φυσική με την θεωρία της σχετικότητας, σύμφωνα με την οποία η θέση του παρατηρητή και η σχετική του ταχύτητα είναι καθοριστική της τελικής σύλληψης της πραγματικότητας από τον παρατηρητή.

Απέναντι στην απελευθέρωση της Γης από τις ανθρωπογενείς καταστροφικές πρακτικές και στην απελευθέρωση του ανθρώπου από την σιωπηλή και ενδόμυχη παράδοσή του στον αρχέγονο φόβο που νιώθει απέναντι στο «άλλο», στέκεται ένα πολιτισμικό σύστημα ελέγχου του ανθρώπου, με εξωτερικά μέσα. Οι «δημιουργοί συναίνεσης» που εμφανίστηκαν στις αρχές του 20^{ου} αιώνα, βρήκαν γρήγορα υποστηρικτές σε πανίσχυρα κεφαλαιακά και πολιτικά λόμπυ και **διαμόρφωσαν** τον σημερινό άνθρωπο καταναλωτή. Επιδείνωσαν την εσωτερική του σκλαβιά και ανανέωσαν τον έλεγχο απέναντι στον πολιτισμό.

Η υιοθέτηση ενός μοντέλου ζωής με 50% μικρότερο περιβαλλοντικό αποτύπωμα και δείκτη καταναλωτικότητας, δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί χωρίς τη ριζική αλλαγή του οικονομικού μοντέλου ανάπτυξης. Κι όμως εάν δεν γίνει αυτό, οι κλιματικές αλλαγές, η εξολόθρευση της πανίδας και της χλωρίδας και η εξάντληση των φυσικών πόρων, θα οδηγήσουν σε αναπόφευκτους πολέμους ανάγκης και σκοπιμότητας. Όλα αυτά θα επιταχυνθούν μέσα σε ένα εκρηκτικό οικονομικό κλίμα, από άποψης φτώχειας και οικονομικής ανισότητας, μιας φτώχειας που την δημιουργεί η ατομική και συλλογική οικονομική απληστία.

Η αλλαγή στάσης ζωής, στο νου και στην καθημερινή ζωή, στη σχέση με τον συνάνθρωπο, τα έθνη, την ανθρωπότητα και όλες τις άλλες μορφές ζωής στο πλανήτη αποτελεί μονόδρομο, εάν δεν θέλουμε να μας «σώσουν» οι γνωστές ολοκληρωτικές λύσεις από το παρελθόν. Η συνειδητοποίηση ότι «εκεί, έξω» από εμάς υπάρχει ζωή, πολύ ζωή, που αξίζει το σεβασμό και το θαυμασμό μας, που αποτελεί ένα Όλο μέσα στο οποίο ζούμε κινούμαστε και υπάρχουμε, αποτελεί μια πιο αληθινή επανάσταση από τις προηγούμενες γιατί μας εισάγει στον καινούριο κόσμο της χαράς της προσφοράς χωρίς τη προσμονή της ανταμοιβής, της χαράς της συμπληρωματικότητας, της σύνθεσης, της αέναης καινοτομίας της και της συνέργειας με αυτήν.

22 Απριλίου 2009,
Μπέλεσης Αλέξανδρος,
Μέλος της ΜΚΟ ΣΟΛΩΝ.